

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Z vozíku do kajaku
Kulatý stůl: Novelizace legislativy a NNO

38. VS ČRDM

Víc než jen výsledek a výkon

Téma tohoto čísla Archy je „Tyrš by z nás měl radost...“. Přemítám, co by mu asi tak udělalo radost největší. Snad počet sportujících dětí? Nebo třeba jen počet hýbajících se dětí? Nevím – v dnešní době totiž převládá názor, že většina dětské populace ani pořádně nepřivýkla pohybu; sedí u počítačů a tloustne.

Pouhé lamentování nad tím ale nestačí. Chce to zkrátka začít dětem vštěpovat, jak a čím je pro ně sport a pohyb důležitý. Už od malička. Jistě, pro rodiče je mnohem pohodlnější, když vysvětlí dítěti, jak se ovládá ta a ta hra, když mu pořídí nejnovější PSP nebo jinou ultrachytou elektronickou hračku. V lepším případě pak takový cvrček hraje hru se sportovní tematikou (i když střílečky a zabíjení asi stále budou přece jen populárnější)...

Ve sdruženích dětí a mládeže je myslím pohybu dost. Ve většině případů jsou všemožné pohybové hry také jedním z pilířů, na nichž činnost s dětmi stojí: rozvíjejí pohyb, mysl, koordinaci... No, a je u nich především skvělá zábava...!

Zkusme se teď podívat na běžný oddíl tradiční dětské organizace na jedné a na oddíl sportovců ve sportovním klubu na druhé straně. Je možné je porovnávat? Mají vůbec něco společného?

Na první pohled možná ne. Při bližším zkoumání ale objevíme klíč, který otevírá stejná vrátka.

Ve sportovních klubech záleží především na tom, zda se hraje pro radost, nebo pouze pro výsledky. Ve špičkových fotbalových, florbalových i jiných klubech, které hrají nejvyšší mládežnické soutěže, se touha po dobrém výsledku a skvělém umístění bohužel mnohdy dostává před prosté kamarádství, toleranci a někdy i smysl pro fair play. Tam, kde jde jen a pouze o výsledek, se ti slabší, byť hodní a kamarádští, neprosadí. Jak již bylo řečeno, jde tu pouze o výsledek. Myslím si, že je to chyba, a to

i přesto, že takoví sportovci pak mohou nosit reprezentační dres: vždyť přece byli zkrátka nejlepší... Museli tomu ale mnoho obětovat a asi záleží na každém z nich, zda si v dospělosti řeknou, že to byla správná volba...

Já osobně preferuji takovou úroveň sportování, kde se objevuje mnoho prvků běžného „oddílového“ chování. Kde vlastně nejde ani tak o výsledek, jako o to, aby se hrálo fér, aby družstvo fungovalo jako tým a jako parta kamarádů. Takoví spoluhráči si pak svá přátelství kolikrát uchovávají po celý život.

Když jsem v deseti letech začal hrát národní házenou, již po několika týdnech jsem znal jménem nejen své vrstevníky, trenéry, ale vlastně všechny hráče dospělých kategorií. A to bylo to, co mě uchvátilo: nedělaly se nikdy žádné rozdíly mezi „prckem“ a dospělým; všichni jsme byli kamarádi. Koneckonců, proto jsem u házené vydržel dodnes, kdy pro změnu zase já coby dospělý ovlivňuji chování dětí v našem házenkářském oddíle. Právě popsany způsob fungování sportovně-pohybových aktivit a jejich vedení na bázi přátelství je, řekl bych, všeobecně platný. V daném případě dokonce natolik, že kdybychom se podívali na členy oddílu házené a členy našeho turistického oddílu, zjistili bychom, že jsou to vlastně skoro ti samí lidé.

Nejde tedy ani tak o to, zda se věnujeme táborničení, házení, kopání, plavání či jinému cvičení. Jde především o to, jaká je u toho parta a jak se v ní daří přátelství. A právě kamarádství a týmový duch, které lze nalézt jak ve sdruženích dětí a mládeže, tak v některých sportovních klubech, je právě tím, co by podle mého názoru nejen Tyršovi, ale i Fügnerovi udělalo tu největší radost.

Ondřej Šejtka

Autor je místopředsedou ČRDM. Vede turistický oddíl mládeže a dětský házenkářský oddíl.

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99
ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
116 47 Praha 1
tel.: 211 222 870
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito
Michala K. Rocmanová,
akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha
Fotografie z archivu ČRDM
a jejích členských sdružení.

Toto číslo vyšlo
v květnu 2013.

Foto na titulní straně
Tomáš Buriánek, TOM Lo3
Hronov

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.

Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz

Z vozíku do kajaku: „Ale nejhezčí je stejně můj Honzík!“

Klárka je devatenáctiletá vozíčkářka, která je odkázaná na pomoc svých rodičů a sociálních pracovníků ze stacionáře Cesta. Tentokrát se však ocitla v náručí hned několika Lotrů, díky nimž prožila nové dobrodružství, při kterém přesedlala z vozíku do kajaku. Myslíte, že to je nemožné?

„Bylo to úžasné, vůbec jsem se nebála,“ líčí Klára svůj nový zážitek. A dodává: „Jela jsem v lodi jako první. Byla jsem moc zvědavá, jak pojedou na lodi moji kamarádi z Cesty. Někteří se báli, ale když mě viděli, tak do toho šli. Můj nejlepší kamarád Honzík si vedl moc dobře. Byla jsem překvapená, jak byl šikovný.“

Klára spolu s dalšími přáteli ze stacionáře Cesta měla možnost zúčastnit se akce Kajaky v bazéně, kterou uspořádalo občanské sdružení Cesta a dětský vodácký oddíl Lotři v rámci společného projektu Lotři na dobré Cestě.

Hendikepované děti z OS Cesta se dost užasle dívaly na vodácké umění Lotrů. Když viděly, že v kajaku sedí i opravdu malé děti, dostaly odvahu vyzkoušet si to také. Nejprve se všechny postupně oblékaly záchranné vesty a pak se cho-

pily pádla. Vyzkoušely si jízdu v lodi nejprve na souši, kde pojalý jistotu, že je to vcelku bezpečné. Pak už se na vodu vypravila „první vlašťovka“ – Klára. Postupně si jízdu na vodě užívali všichni, a dokonce několikrát.

„Akce dopadla nad očekávání dobře,“ hodnotí prožité dvě hodiny v náhodském bazénu ředitelka o. s. Cesta Denisa Voborníková. „Děti z vodáckého oddílu Lotři jsou nesmírně obětavé a je vidět, jak pozitivní vliv má oddíl na jejich výchovu. Poprvé jsme se nesetkali s žádnými posměšky ze strany zdravých dětí. Myslím, že jsme našli nové kamarády.“

Na akci se přišel podívat i místostarosta Hronova Mgr. Josef Tér a pomáhal nám s klienty do lodi. I pro něho to byla asi úplně nová zkušenost, stejně jako pro všechny děti z vodáckého oddílu Lotři.

„Těším se na akci na Úpě, tam už budeme všichni připraveni a budeme vědět, co nás čeká. Moc se mi líbili vodáci.“

Jsou to moc hezcí kluci a chovali se ke mně velmi ohleduplně. Nejhezčí je ale stejně můj Honzík,“ uzavřela rozhovor Klára.

Cesta s Lotry na Úpu je název další společné akce, na které si klienti stacionáře Cesta a Lotři sjedou část řeky Úpy. Podrobnosti o této akci a celém projektu Lotři na dobré Cestě se dočtete na <http://www.spolecnysvet.com>

Denisa Voborníková, Tomáš Buriánek

Ringoturnaj Royal Rangers

Kde se setkají všichni členové Royal Rangers z Česka? Přece na Ringoturnaji, ať se koná kdekoli. A co je to Ringoturnaj? Klání ve hře zvané Ringo.

Pro ty, co o této hře slyší poprvé, krátké vysvětlení: dva týmy, oddělené volejbalovou sítí na volejbalovém kurtu, se snaží umístit svůj gumový ringo kroužek do hřiště soupeře. Hraje se tedy se dvěma kroužky naráz a při jedné výměně lze získat až dva body.

Tradice tohoto klání sahá do roku 1998, kdy se do Vizovic sjelo 46 royalistů, aby změřili své síly a schopnosti hrát ringo. Každým rokem pak počet účastníků Ringoturnaje stoupal až na číslo 354. Tolik bylo účastníků zatím posledního, patnáctého ročníku.

A jak takové velké klání vlastně probíhá? Ringoturnaj trvá čtyři dny a zpravidla se koná ve svátečních květnových dnech spojených s víkendem. První den se sjíždějí jeho účastníci, jsou ubytováni v chatkách nebo si stavějí stany, jsou označováni štítky se jmény svými a svých Předních hlídek, rozdělováni do skupin, ve kterých ve stanovených časech pak atakují jídelnu, hlásí své týmy dle věkových kategorií do soutěžního klání a vůbec vyrábějí zmatek a chaos. Druhý den je do zmatku a chaosu již vnesen řád a soutěž započne. Na čtyřech kurtech probíhají souběžně zápasy, hráči bojují o každý bod a diváci horečně fandí. V tomtéž duchu proběhne i den třetí, jenž je ovšem i dnem finálovým. Finále v jednotlivých kategoriích bývají dramatická a atmosféra v publiku vypjatá. Jako rozhodčí mohou nastoupit jen ti nejlepší z nejlepších, již disponují okem sokola a nervy jako provazy. Nakonec vše dobře dopadne a v podvečer již známe mistry jednotlivých kategorií.

Aby se účastníci ve chvílích, kdy čekají

na zápasy svých družstev, nudili, je zajištěno množství doprovodných programů a drobných klání ve zcela odlišných disciplínách, za jejichž splnění lze získat drobné ceny. Takto je možno vyrobit si různé výrobky, zaskákat na trampolíně...

Večery těchto dní jsou věnovány Bohu a jeho poselství, neboť Royal Rangers

je organizace křesťanská a královští jezdci musí znát vůli svého Krále. Součástí těchto večerů jsou chvály, slovo na biblické téma blízké mladým lidem a modlitby.

Poslední den je den slavnostní. Na závěrečném shromáždění jsou vyhlášeny tři nejlepší týmy v každé kategorii. Vítězové obdrží dort a ringo kroužky z pálené hlíny. Poté je další ročník Ringoturnaje oficiálně ukončen, dorty jsou snědены, stany, batohy a jiná zavazadla sbaleny, areál uklizen a nastává všeobecné loučení.

Loučení je zvláštní, stejně jako celý Ringoturnaj – hektický, veselý i trochu smutný, plný drobných radostí i zklamání, jak už to u velkých klání bývá. Jsou tu navazována přátelství na celý život i ta krátká, jen na oněch pár dní. Loučení je podobné, hektické, veselé i smutné.

Ale co, za rok se uvidíme.

Ringoturnaj je totiž jenom jeden.

„Tančící sušenky“ vytvoří nový taneční rekord...

...a s Alicí Bendovou podpoří ohrožené děti z Klokánku

Sobota 25. května je pro taneční skupinu Dancing Crackers (v překladu Tančící sušenky) velice důležitá. Tato největší taneční skupina v ČR se rozhodla při příležitosti pražské Bambiriády uspořádat rekord nejvíce tanečníků z jedné skupiny tančících společnou choreografii ve stylu streetdance. To pro Dancing Crackers (dále jen DC) znamená zápis do České knihy rekordů, ale nemyslí přitom jen na sebe. DC nabídlo Klokánku Hostivice spoluúčast na tanečním rekordu, a tím i jejich zapojení mezi ostatní. V den akce přijede herečka a modelka Alice Bendová, která podpoří účastníky rekordu.

Ti budou oblečení do jednotných triček vyrobených speciálně pro tuto příležitost. Na zelené trávě budou zářit žlutá trika na tanečnících a lektorech ve věkovém rozpětí od čtyř do 35 let. V devicím parku se rozmístí a zatančí společ-

nou choreografii, která trvá necelé dvě minuty. Rozjedou to v moderním stylu streetdance. Uvidíte hip-hop, break dance, house dance, new style a další.

A čím je tento rekord dále výjimečný? Ve způsobu, jakým se společně vystoupení rozšíří mezi tanečníky. Neučí se ho přes internet, jak to u podobných rekordů bývá zvykem, ale v daných městech choreografii učí lektori DC osobně. Na celý průběh rekordu bude dohlížet komisař Agentury Dobrý den.

Občanské sdružení DC oslovilo Klokánek Hostivice, projekt Fondu ohrožených dětí. Lektori přijedou tamější děti a dospívající zábavnou formou naučit „rekordní“ choreografii, a dají jim tak příležitost účastnit se velké události. Navíc DC daruje Klokánku dva poukazy na letní taneční tábor skupiny Dancing Crackers. Patronkou pro Klokánek Hostivice je televizní tvář Alice Bendová, která mezi nás zavítá, a podpoří tím jak děti z Klokánku, tak z DC.

Denisa Říhová, DC

Všestranný rozvoj v sokolském duchu

Rozhovor s předsedou české pobočky Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu (DofE Award) Ondřejem Lochmanem – o tom, proč je dobré udělat si čas na sport, a brát ho jako jednu ze součástí celkového osobnostního rozvoje.

Téma této Archy zní „Tyrš by z nás měl radost“. Co konkrétně by mu mohlo vykouzlit spokojený úsměv na tváři, kdyby se v současné době rozhodl seznámit s činností nadace Mezinárodní cena vévody z Edinburghu?

Všestrannost. Vyplývá to z našeho programu a z toho, co jeho účastníky spojuje – odvaha, sport a zároveň určité řekneme „mentální zdraví“: snaží se totiž pracovat jak se sportem, tak i s rozumem.

Sportovní aktivity jsou jednou ze čtyř sekcí programu DofE Award. Jakou váhu má sport ve vztahu ke třem zbývajícím – Dovednosti, Dobrovolnictví a dobrodružné expedici?

Rozhodně jsou rovnocenné, dbáme na jejich vyváženost. Program vlastně tvoří rámec pro celoživotní vzdělávání, které zájemcům nabízíme. Každý se rozhoduje o tom, co chce dělat – a současně přitom sám se sebou, nevystavujeme ho soutěži s někým jiným. On si v té sportovní aktivitě zkrátka sám zvolí, co vlastně – a jak dlouho – chce dělat a v čem se bude zlepšovat. Lidi nám někdy namítají, že takhle aktivní vlastně může být člověk stabilně, rekreačně – a možná víc, než kdyby se do našeho programu zapojil. Na to jim říkáme: No, to sice může, ale když už nějaký sport dělá, tak my ho dovedeme kromě té

sportovní mety ještě k tomu, aby začal pracovat se svým rozumem, aby začal rozvíjet i jiné své talenty, které jistě má. A aby se začal také trochu starat i o své okolí – proto zdůrazňujeme dobrovolnictví – a vytýčil si před sebou nějakou další výzvu, která nebude zase jenom o tom, že on bude sám sportovat, ale že se spojí s někým jiným...

Měli by být adeпти nebo adepty programu DofE Award fyzicky zdatní? Nakolik je jejich sportovní výkonnost brána v potaz při jejich přijetí?

Do programu se může zapojit každý bez ohledu na jeho zdatnost. Ale samozřejmě kdyby účastníci fyzicky zdatní nebyli, a chtěli by ten program absolvovat až do jeho nejvyšší, zlaté úrovně, tak by se jim to nepovedlo, protože expedice na zlaté úrovni trvá čtyři dny – a není to úplně „procházka růžovým sadem“... Zkrátka by jim to nevyšlo. A nevyšlo by to ani tehdy, kdyby se strukturálně nevěnovali minimálně osmnáct měsíců sportovní aktivitě. Takže: máme v programu mládež, která je hodně zdatná, to znamená lidi, kteří jsou schopni sednout si na kolo a ujet těch svých sto kilometrů – nebo klidně dvě stě – denně. Takový člověk dokáže ujit tu expedici

a současně třeba dobře hrát basketbal. Čili sportovní zdatnost je jedním z kritérií. Ale nikoli jedině.

Takže to není podmínka, bez jejíhož splnění by byl zájemci zapovězen vstup k vám – třeba kvůli fyzickému znevýhodnění?

Ne, jasně že ne. Může to být člověk, který je hendikepovaný. Náš program je pro všechny; to znamená, že pokud někdo má poruchu tělesnou, zdravotní nebo mentální, i tak by se do toho programu měl „vejít“. Je jen otázkou, jaké úrovně dosáhne. Jsou tu lidé, kteří mají fyzický hendikep, i jim je účast v DofE Award otevřená; budou to mít samozřejmě komplikovanější a je potřeba, abychom se o ně v průběhu programu postarali.

Fotogalerie na Vašem webu naznačuje, že účastníci Vašich akcí se setkají s raftingem, horolezectvím a možná i jeskyňářstvím, s turistikou.... Čekají je ještě jiné sportovní aktivity? Jaké?

Já bych řekl, že je v zásadě čeká to, co si oni vyberou. Protože DofE Award jim nabízí ocenění za to, že sami sobě předestrou nějakou výzvu a pomáhá jim růst. Když někdo přijde a řekne: „Já bych rád raftoval a mým cílem je sjet Soču,“ tak vedoucí se mu snaží pomoci tak, aby svého cíle dosáhl. I my v národní kanceláři programu se mu snažíme pomoci, třeba i finančně, aby na to měl.

Myslím, že sportovní aktivity, které naši členové vyvíjejí, jsou dost pestré; důraz je nicméně kladen spíše na individuální sporty. Na nich je nejlépe vidět, kam se dotyčný posouvá. Když si někdo oblíbil fotbal, tak je to fajn, ale je to v daném ohledu trošičku složitější. Proto se soustředíme spíše na sport spjatý s dobrodružstvím – například na rafting – vhodná je ale i atletika. Tam se mladí mohou dobře sami rozvíjet a je zcela jasné, jaké cíle si mohou dát.

O co mají největší zájem?

Kromě mainstreamových sportů – to jsou kolektivní hry, které se sem tam objeví, a my se jejich stoupence snažíme odklonit k těm individuálním – jsou to takzvané cool sporty, jak se jim dneska říká. V zimě je to snowboarding, potažmo extrémnější formy lyžování, a potom horolezectví a další podobné sportovní aktivity, jež se potom často stávají součástí Expedice. Náš program je vlastně mezinárodní cenou; jde o uznání toho, že účastníci programu tráví volný čas smysluplně, že dokážou volný čas dávat zadarmo i někomu jinému a že se dovedou v rámci našeho programu rozvíjet v různých směrech. Sportovní aktivitu si totiž mohou dělat i jinde, a my se snažíme těm, kteří se do našeho programu zapíší, dát určitou přidanou hodnotu, o níž jsem se zmínil. Dostanou od nás ocenění, pokud ke sportu dělají ještě to vše další. Ve svém programu máme i mladistvé z dětských domovů nebo děti a mladistvé, kteří to mají z různých jiných důvodů v životě těžší než většina společnosti. Především se je snažíme finančně podporovat, aby se mohli rozvíjet, třeba v tenisu nebo v jiném sportu.

Média nás čas od času zásobují informacemi o tom, jak naše nejmladší generace tloustne, je manuálně nešikovná a význam slova „kotrmelec“ zjistí leda tak z Googlu. Co si o tom myslíte Vy? Jaké jsou v tomto ohledu Vaše zkušenosti?

Jsem z vesnice: vyrůstal jsem na okolních třešních, které stály vedle hlavní silnice. První mobilní telefon jsem měl, myslím, někdy v roce 1996, internet jsem začal používat ve stejném roce. Takže do té doby bylo těch „technických lákadel“ rozhodně méně než dnes. Tohle téma se asi nedá moc zlehčovat, protože aktivita se rozhodně přesunula víc do virtuálního než do reálného světa. Zmíněný deficit tam, myslím si, proti

době dřívější zcela logicky je – v tom, že svět se velice zrychlil a nabízí jiné možnosti. Takže si myslím, že onu zkušenost mám prakticky stejnou: klasická pohybovost, to, že si v dětství doslova prolezete svoje okolí, se kamsi vytrácí. Je jí mnohem míň. Řekl bych, že svět před deseti, patnácti, a spíše více lety asi nenabízel tolik zajímavostí a nebyl tak otevřený jako ten dnešní. Na druhou stranu, možností zapsání se do nejrůznějších kroužků a sportovních aktivit je nyní nespočet. Kdo chce, tak si tam dojde. Náš program navíc umožňuje i dětem a mladým lidem, kteří by chtěli svůj zájem propojit s počítačovým světem, takovou cestu zvolit v jedné z jeho sekcí.

Pokud jde o sekci sportu, program se snaží přispět ke zdraví, a hlavně k pohodě. Pro nás není důležité, abychom měli v programu lidi, kteří budou lámat další a další světové rekordy, ale lidi, kteří budou fyzicky i psychicky v pohodě a dokážou svoji energii rozdávat i kolem sebe.

Jaké místo ve Vašem životě zaujímá či zaujímá sport?

Rozhodně velkou. Prožil jsem si hokej, fotbal, volejbal; když jsem byl na střední škole ve Spojených státech, tak jsem za „svoji“ školu závodně běhal jednu míli. Takže v mém životě byl sport paradoxně jeho velkou částí – do doby, než jsem začal studovat vysokou. Pak jsem se mu už věnoval méně. Dnes už je pro mě sport tím, co dokáže dobře balancovat rozumové vypětí: čím víc času v kanceláři, tím bolavější záda; čím více času na tenis a squash, tím méně bolavá záda.

Vrátil bych se ještě k tomu, co zaznělo na začátku. Myslím si, že zakladatel Sokola, Dr. Miroslav Tyrš – jakkoliv kladl důraz na fyzickou průpravu – se snažil jít i cestou všestrannosti. Když mluvíme o něm a o jeho době, asi nemůžeme hovořit přímo o „uznávání neformálního vzdělávání“ a o „neformálním vzdělávání ve využití volného času“ a tak dále. Možná ale, že v DofE Award dnes děláme něco, k čemu by chtěl patrně dospět i on: začínáme volný čas mladému člověku nějakým způsobem navrhovat – tak, aby bylo radost ho smysluplně rozvíjet sportem, dovednostmi, a přitom všem se i starat o své okolí. Protože ani Sokol nespočíval jen ve sportu; hodně se zabíral komunitou, která sokolskou myšlenku sdílela. Šlo o pospolitost lidí, kteří mají své společenství, svoji komunitu, jež se starala o jednotlivce stejně jako o celek. Řekl bych, že v tomto ohledu mají Sokol a Mezinárodní cena vévodů z Edinburghu hodně společného.

Za rozhovor poděkoval Jiří Majer

Více o programu: www.dofe.cz

Nevelké sdružení s velkou tradicí

Na přelomu let 1968/69 na sídlišti Novodvorská v Praze 4 vznikla nevelká pionýrská skupina, dnešní Sdružení turistických a tábornických oddílů (STTO).

Její vedoucí ovlivnily snahy tehdejšího Pionýra o dobrovolnou organizaci dětí, mládeže a dospělých, nezávislou na politických stranách i státním školství, ale i myšlenky Lesní moudrosti E. T. Setona. Jeho trochu upravený znak je ostatně od roku 1970 i ve znaku nejstaršího oddílu STTO Lvíčata a nyní symbolem celého sdružení.

Cílem někdejších vedoucích bylo vycházet ze skutečných a obecně prospěšných zájmů dětí o kamarádství, přírodu a její ochranu, táboření a poznávání vlasti, a vlastně tak i rozvoj dětských osobností i podpora rodin a škol při výchově nejmladší generace. Nastupující normalizace po roce 1969 mnohé tehdejší ideály potlačila, nicméně 3. PS Předvoj, pojmenovaná na paměť odbojové mládežnické organizace z válečných let, se dařilo základ svých cílů zachovat. Především – fungovat v místě bydliště a sdružovat děti a mladé lidi na jejich dobrovolném zájmu, pořádát zajímavé akce a tábory, ale i využívat dalších možností té doby k rozvoji své činnosti na podporu dětí. To ale také znamenalo čelit mnoha tlakům orgánů KSČ, SSM a školství i snahám skupinu zlikvidovat. Na táborech i v běžné činnosti se často střídaly nejrůznější kontroly, někdy i skryté, nechyběly snahy rozvrátit její vedení a dehonestovat její vedoucí. A jak se ukázalo po roce 1990, nechyběl ani zájem StB.

Nicméně, skupina přežila a – byť ještě pionýrská – pokračovala, na rozdíl

od mnoha jiných, ve své činnosti i po roce 1989, i když ztratila své klubovny a musela konkurovat řadě jiných vznikajících sdružení. V polovině 90. let se nakonec bývalá PS osamostatnila, vzniklo nezávislé STTO, člen ČRDM.

Základem byly a jsou tábory

Od počátku je páteří činnosti oddílů STTO turistika a tábornictví. Tím se příliš neliší i od jiných sdružení. Důležitá je vždy motivace – oddílové hry, vrcholící třítydenním letním táborem. Jejich etapy se prolínají i celoroční činností, výlety, třídeními výpravami i zimními tábory. Účastníci se tak během let dostali do světa Harry Pottera, procházeli Hvězdnou branou, byli indiány, husity, partyzány, kovboji, korzáry, bojovali s Pánem prstenu atd. Letos se na své tábory chystají Lvíčata do minulosti i budoucnosti se Strojem času a na boj s mafiány se připravují v druhém oddíle sdružení Záře. Podstatné je, že motiv vždy musí bavit nejen děti, ale i jejich instruktory a vedoucí. V posledním období prospělo i to, že se podařilo získat klubovny v bývalém skladu civilní obrany na nedaleké Základní škole v Jitřní ulici.

Důležitým principem při organizaci táborů je i jejich finanční dostupnost. Letošní třítydenní tábory budou stát dětské účastníky kolem čtyř a půl tisíce korun (s tím, že sourozenci mají cca 10% slevu), což odpovídá dvoutýdenním táborům jinde. Na svůj pobyt na

táboře zčásti přispívají i vedoucí a instruktoři a důležitým faktorem je i to, že vlastně nikdy na svých táborech oddíly STTO neměly placený personál; i odborné funkce zdravotníků a hospodářů zajišťovali kvalifikovaní starší členové STTO nebo přátelé sdružení z řad rodičů. Netřeba připomínat, že tábory si sdružení buduje vlastními silami s minimálními finančními náklady.

Nebeská Rybná

V prvním desetiletí pro své tábory hledaly oddíly STTO možnosti u správců oddílů a skupin. Později se pronajímaly různé nepoužívané objekty lesních správ, ale ukázalo se, že je nutné najít vlastní táborovou základnu. V polovině 80. let nakonec sdružení zakotvilo ve stoleté chalupě v Nebeské Rybné nedaleko Rokytnice v Orlických horách. Vybydlené stavení bylo třeba upravit a opravit. Větším úpravám však bránila zdejší stavební uzavěra. Až po jejím zrušení začátkem 90. let se podařilo s pomocí grantů

MŠMT, pražského magistrátu a MČ Prahy 4 i sponzorských příspěvků rodičů i vydělávajících vedoucích budovu zakoupit a prakticky přestavět na moderní a zcela vyhovující základnu pro letní i zimní činnost. Prostor na letní stanové tábory pak je na nedaleké louce. Základna se využívá celoročně pro činnost STTO, za prakticky reálné poplatek sem jezdí ale i skauti, pionýři i členové jiných sdružení.

Přátelství na celý život

Za více než 40 let prošlo oddíly sdru-

žení mnoho set dětí i mladých lidí. Mnohým z nich dětské kamarádství přerostlo i v dospělé přátelství i v asi dvě desítky manželství. V oddílech sdružení je nyní už třetí generace dětí někdejších dětí, někdejší členové se ale setkávají i na společných oslavách osobních i oddílových výročí, svatbách a žel, desítky i stovky z nich v posledních letech i při smutečních setkáních po úmrtí nejstarších členů.

Není bez zajímavosti, že mezi těmi, kteří prožili kus svého dětství v oddílech STTO, je i generální sekretář

Českého olympijského výboru, jedna z dramaturgyň Karlovarského filmového festivalu, zástupce náčelníka CHKO Kokořínsko, šéf počítačové sítě jednoho významného obchodního řetězce, státní zástupkyně, soudkyně, uznávaní lékaři i úspěšní podnikatelé, učitelé, ale i poctiví řemeslníci, pracovníci nejrozličnějších úřadů, dobrovolní ochránci přírody i lidských práv.

A je milé, že mnozí jsou schopni a ochotni se podílet i na současné činnosti sdružení.

-krt-

Webové stránky: www.stto.cz

Medaile MŠMT pro předsedu Pionýra Martina Bělohávků a DTA

Resortní ocenění ministerstva školství, konkrétně Medaili MŠMT 2. stupně, obdržel 27. března 2013 předseda Pionýra Martin Bělohávek. Podobného uznání se dostalo i občanskému sdružení Klub Domino, Dětská tisková agentura (DTA), zosobněnému jeho předsedou Slávkem Hrzalem.

Zmíněná ocenění převzali oba jmenovaní z rukou ministra školství Petra Fialy spolu s celou řadou dalších významných – učitelů a učitelek, kantorů a kantorek. Místem, které vedení ministerstva pro slavnostní setkání vybralo, byl Zlatý salonek Lichtenštejnského paláce na pražské Kampě.

Martin Bělohávek obdržel medaili za významnou pedagogickou činnost v oblasti práce s dětmi a mládeží. Zaznělo přitom, že je spoluautorem řady vzdělávacích publikací i projektu Klíčení, zaměřeného na zapojení dětí se speciálními vzdělávacími potřebami do volnočasových aktivit.

Slávek Hrzal převzal medaili pro DTA za realizaci známé ankety Zlatý Ámos (letos se uskutečnil její jubilejní 20. ročník), respektive za dlouhodobou propagaci a popularizaci pedagogické práce.

S jakými pocity svá ocenění přebírali? „Já se přiznám, že s rozdechými, protože tady se sešla celá řada kolegů, určitě vynikajících pedagogů, a to, že jsem tady mezi nimi, mě pochopitelně těší – a zavazuje,“ řekl zpravodaji serveru Adam předseda Pionýra Martin Bělohávek.

„Já jsem ho přijal s obrovskou radostí,“ navázal na jeho slova Slávek Hrzal. „Ono to vlastně není ocenění pro mě, je to ocenění organizátorů ankety Zlatý Ámos. A já si myslím, že ta medaile nepatří jenom nám, ale že kdyby šla rozdělit, tak by patřila všem bezvadným pedagogům v naší republice. Protože kdyby těch nebylo, tak ani ta anketa (Zlatý Ámos) neexistuje,“ dodal.

Oba jmenované spojuje nejen niter-

ný vztah k pedagogické profesi, nýbrž i fakt, že spolky, v jejichž čelech stojí, patří k členským sdružením České rady dětí a mládeže (ČRDM); Martin Bělohávek je dokonce jedním z jejich „otců zakladatelů“.

MŠMT pořádá slavnostní setkání spojené s předáním resortních ocenění – medailí 1. a 2. stupně – již tradičně u příležitosti oslav Dne učitelů (ten je v ČR určen na 28. března, kdy je výročí narození Jana Amose Komenského).

Jiří Majer

Je načase přestat plýtvat s talenty mladých lidí

Nezaměstnanost mladých lidí v Evropě se v roce 2013 odhaduje na 14 milionů osob bez práce mladších 30 let, což představuje „katastrofální“ plýtvání talenty a životy.

Mezi sociální následky patří zklamání z politického systému, izolovanost od společnosti, menší samostatnost a „mrhání intelektuálními schopnostmi“.

Evropský hospodářský a sociální výbor, který jménem organizované občanské společnosti radí orgánům EU, je přesvědčen, že „bludný kruh“ nezaměstnanosti mladých lidí, jenž hrozí „zpochybněním budoucnosti celé generace“, musí být prolomen. V novém stanovisku jsou vřele vítány nejnovější politické iniciativy EU, zvláště „záruky pro mladé lidi“, ale zdůrazňuje se skutečnost, že nejsou dostatečné.

Celounijní záruky pro mládež schválené ministry vlád evropských států znamenají, že by mladým lidem do 25 let musela být poskytnuta nabídka kvalitního zaměstnání, průběžného vzdělávání, učebního oboru či stáže čtyři měsíce poté, co se stali nezaměstnanými, či po ukončení formálního vzdělání. Tyto systémy již byly úspěšně zahájeny v Rakousku, Finsku a Lucembursku.

Nic nenechávat na poslední chvíli

„EHSV vítá dlouhodobé zaměření Komise na mladé lidi,“ potvrdil zpravodaj EHSV Pavel Trantina, aktivní skaut a bývalý předseda České rady dětí a mládeže. „Intervenovat až po čtyřech měsících je pozdě. Záruka pro mladé lidi by měla být využita co nejdříve, nejlépe v okamžiku registrace na úřadu práce.“ Výbor si rovněž přeje prodloužit věkový strop na 30 let, aby zahrnoval např. mladé lidi ukončující studium na vysoké škole později.

Tento systém bude mít k dispozici rozpočet ve výši 6 miliard eur: polovinu ze stávajícího Evropského sociálního fondu a zbytek z nové rozpočtové položky určené na zaměstnanost mladých lidí. Vzhledem k tomu, že nezaměstnanost mladých lidí způsobuje ztrátu 150 miliard eur ročně, což představuje 1,2 % HDP, si EHSV přeje, aby bylo investováno více. Další obava plyne z toho, že finanční prostředky EU budou směřovat pouze do regionů, kde nezaměstnanost mládeže již přesahuje 25 %. EHSV je

toho názoru, že tuto možnost by měly mít i jiné regiony. Ve stanovisku se uvádí, že je „nutné jednat okamžitě a financovat navrhovaná opatření novými fondy“.

Záruka by se také neměla uplatňovat pouze na znevýhodněné mladé lidi, ale i na ty, kteří v minulosti většinou nebyli ohroženi vyloučením, avšak nyní nemohou najít práci, jako jsou absolventi škol a bývalí stážisti.

Poptávka po kvalifikovaných pracovnících

Výbor zdůrazňuje, že odborná příprava a učňovské programy musejí plnit přísné požadavky na kvalitu. „Kvalitní stáže (mohou usnadňovat) mladým lidem přístup k zaměstnání a (napomáhat) podnikům nalézt potenciální kvalifikované pracovníky,“ vysvětlil zpravodaj Philippe De Buck, bývalý generální ředitel BusinessEurope. Uvítal návrh Komise vytvořit unijní rámec pro kvalitu stáží a uvedl, že podnikům by měla být poskytována pomoc, aby mohly nabízet vysoce kvalitní odbornou přípravu. Dodal, že „úzká spolupráce vzdělávacích institucí s podniky i tvůrci politik, odborníky z praxe a představiteli mládeže má zásadní význam pro úspěch učňovského školství a odborné přípravy“.

EHSV samozřejmě zdůrazňuje, že do přípravy, provádění a monitorování záruky pro mladé lidi musí být přímo zapojeni sami mladí lidé, které zastupují

organizace mládeže i zaměstnavatelé a odborové organizace – tedy „sociální partneři“. Je nutné omezit nesoulad mezi stávajícími dovednostmi mladých lidí a potřebami zaměstnavatelů. Je třeba atraktivit učňovské programy v důležitých odvětvích, jako je technologie a strojírenství.

Mladí lidé na stáži musí být schopni žít nezávislým životem a členské státy by měly rozvíjet možnosti individuálních konzultací a poradenství ve věcech pracovní kariéry a zavést mechanismy k posuzování účinků tohoto systému na kariérní postup jednotlivců. Je třeba většího úsilí veřejných služeb zaměstnanosti, aby oslovily mladé lidi.

Mladí lidé potřebují řešení

Míra nezaměstnanosti mladých lidí se v různých zemích velmi liší – od 8 % v Německu přes 50 % v Řecku. Mladí lidé tak mohou potřebovat pomoc, aby mohli odejít do jiného členského státu, který nabízí více pracovních příležitostí. EHSV vyzývá k přeshraničním činnostem odborné přípravy, k lepšímu vzájemnému uznávání kvalifikací v Evropě, k většímu investování do výuky jazyků a také k řádnému financování programů mobility jako Erasmus. Dalším užitečným opatřením by byl systém pro uznávání dovedností získaných neformálním vzděláváním, a to prostřednictvím dobrovolnické práce a zkušeností nabytých přímo na pracovišti, které mohou být pro zaměstnavatele důleži-

tým přínosem. Mnoho bude záviset na angažovanosti jednotlivých vlád EU. Evropský komisař pro zaměstnanost Andor László prohlásil, že pro členské státy má zásadní význam uvést záruky pro mladé lidi do praxe. „Tím, že se nyní a v budoucnu ušetří hospodářské náklady na mladé lidi, kteří nejsou zapojeni do

trhu práce, budou nesporně vyváženy fiskální náklady na tuto navrhovanou záruku.“

Předseda Komise José Manuel Barroso se vyjádřil podobně v tom smyslu, že příliš mnoho mladých lidí v Evropě si klade otázku, zda někdy získají práci a budou mít stejnou životní úroveň

jako jejich rodiče, a že tito mladí lidé potřebují řešení.

EHSV

Na foto: Pavel Trantina (vlevo) a Philippe de Buck v Evropském hospodářském a sociálním výboru

Foto: © European Union 2013

Podpora česko-německých projektů aneb Rozjed' to s Tandemem!

Německo pro mladé lidi představuje dostupné zahraničí, příležitost setkat se s jinými kulturami a poznat zajímavé lidi z různých zemí, najít si mezi nimi i přátele a objevovat s nimi svět.

Provázanost české a německé kultury, vzájemné ovlivňování a soužití ve středoevropském prostoru představují přirozené předpoklady ke spolupráci, ke společným setkáním a komunikaci.

Přesvědčte se sami, že Německo není jen o rychlých autech, neomezené rychlosti na dálnici a bavorském pivu. Právě na-

opak! Německo je atraktivním místem ke vzdělání a setkávání, které máme za rohem – a výjezd do jakékoliv německé spolkové země nevyžaduje obrovskou sumu peněz.

Vyrazte ještě letos a rozjed'te svůj projekt s Tandemem!

K tomu totiž vybízí program Koordinačního centra česko-německých výměn mládeže Tandem Plzeň pod názvem **Rozjed' to s Tandemem!**

Za podpory Odboru pro mládež MŠMT se tak mohou čeští pracovníci s mládeží, neformální skupiny mládeže a subjekty pracující volnočasově s mladými lidmi ucházet u Tandemu Plzeň o podporu určenou na česko-německá se-

tkání mladých lidí ve věku 8–26 let. Zájemci mohou podávat návrhy projektů průběžně po celý rok. Podpora může dosahovat až 10.000 Kč na projekt. Tandem převezme v každém projektu roli partnera, který ho bude doprovázet při přípravě a naplňování projektových cílů a podílet se na realizaci v předem stanoveném rozsahu. Realizace a vyúčtování projektu musí proběhnout do konce kalendářního roku 2013. Administrativa není náročná, všem prvožadatelům a nováčkům v oblasti přeshraniční spolupráce je poskytována podpora, a to nejen po stránce konzultační, ale i po jazykové, metodické a organizační stránce.

Rádi se s vámi podělíme o své zkušenosti a sami brzy zjistíte, že získat podporu není zdlouhavé ani komplikované.

Michaela Veselá

Více informací o programu Rozjed' to s Tandemem! najdete na webových stránkách www.tandem.adam.cz/rtt spolu s elektronickou přihláškou a veškerými podmínkami pro žadatele. Těšíme se na vaše nápady a projekty.

A pohádka začíná...

Kdysi dávno, již tomu budou dva roky, se pět dobrých lidiček rozhodlo, že si založí občanské sdružení a budou plnit sny – dětí, dospělých i ty své.

Ačkoliv jejich cesta nebyla zpočátku zrovna vysypána růžovými lístky a setkali se na ní s nemalými problémy i zášti okolí, zdárně to vše překonali.

Tady někde by mohl zazvonit zvonec: dobře to dopadlo a pohádky je konec...? Ale ne. Z pohádky se pomalu ale jistě začíná stávat nikdy nekončící příběh s návštěvami v zemi Fantazie a s vírou, že sny – své i jiných – můžeme plnit vlastně stále.

Naše občanské sdružení Rošťáci Cheb, jak již bylo zmíněno, je mladé (nejen duchem, ale i vznikem). Přesto je naše historie starší. Jako tým jsme fungovali pouze s klubovnou pojmenovanou „Rošťáci“ – bez statutu občanského sdružení – již od roku 2008. Od názvu klubovny byl následně odvozen i název

našeho občanského sdružení. Bylo pro nás vánočním dárkem: vzniklo v prosinci 2011. U jeho zrodu stálo pět již dříve zmíněných členů, a aktivity našeho týmu se stále rozrůstaly.

Zpočátku šlo především o to stabilizovat rozjezd sdružení a vychytat všechny „mouchy“. A také dostat do povědomí veřejnosti, což se nám celkem podařilo. V současné době se chystáme naši členskou základnu rozšířit.

Jak jsme uvedli v „pohádkové předmluvě“, hlavní náplní našeho sdružení je plnění snů, což koneckonců obsahuje i naše motto: „Plňme si své sny.“ Snažíme se jím řídit při všech svých aktivitách, které jsou rozděleny do tří hlavních pilířů: Děti, Mládež a Dospělí.

Naši základnou je klubovna v areálu 1. ZŠ v Chebu, kde se střídají dva klu-

by, a sice „Píďáci“ (pro děti od šesti do 12 let) a „Adventure“ (pro mládež od 13 let a dospělé).

Hlavní činností Píďáků jsou motivační, prožitkové a vzdělávací hry v klubovně i přírodě, kreativní tvoření nejen v keramické dílně, minimální preventivní program, deskové hry, jednodenní a víkendové prožitkové akce. Děti zde hrají jednoduché týmové hry, čímž jsou připravovány na přechod do Adventure.

Ta byla založena letos v únoru, a to s ohledem na potřeby odrůstajících dětí. Nechtěli jsme, aby po dovršení věku 12 let odešly a dále se s nimi již nepracovalo. „Velká“ klubovna má, ač funguje poměrně krátce, velice dobrý ohlas, a to jak ze strany starších dětí, tak i ze strany veřejnosti. Vděčí za to především atraktivitě toho, co nabízí:

outdoorové a teambuildingové aktivity, geocaching, cyklistiku, inline bruslení, turistiku, netradiční hry v klubovně i přírodě, jako např. kan jam, ultimate, nízké lanové překážky a podobně.

Pokud jde o akce určené pro širokou veřejnost, z některých se pomalu stala již tradice, jako např. Ježíškova cesta na Božím Daru, zábavní park Geiselwind v sousedním Německu, bowling pro rodiče s dětmi... V letošním roce přibyl výlet do Zoo a delfinária v Norimberku a pod hlavičkou klubovny Adventure jsme podnikli i týdenní zájezd do Vysokých Tater.

Takzvanou vlajkovou lodí našeho sdružení je letní dětský tábor pořádaný již čtvrtým rokem. Začínali jsme s malými letními tábory pro dvacet dětí, a jelikož ohlas byl příznivý a zájem rodičů

rostli, rozhodli jsme se v loňském roce poprvé uspořádat tábor pro větší počet dětí. Loni jsme se na letním táboře v Jindřichovicích pod Smrkem stali rytíři a letos tamtéž se tábor ponese v duchu stavby Pacifické železnice. Mimo letních táborů organizujeme i tábory o jarních prázdninách.

Ve všech uvedených aktivitách bychom chtěli pokračovat i nadále, zároveň je rozšiřovat, a tím si i plnit další nesplněné sny.

Letos poprvé jsme vypsalí dva projekty na celoroční činnost našeho sdružení, a jak „na městě“, tak i „na kraji“.

Oba projekty byly schváleny a finančně podpořeny, za což tímto děkujeme Městu Cheb i Karlovarskému kraji. S jinými projekty jsme sice byli neúspěšní, ale bereme to jako dobrou zkušenost a výzvu pro sebe do dalších let.

Nesmíme opomenout, že jsme zároveň aktivními členy Krajské rady dětí a mládeže Karlovarska, a tedy i členy ČRDM. Dále jsme členy ANNA KK. Spolupracujeme s Občanským sdružením Rokřtí, z něhož valná část našeho týmu pochází.

Za tým Rošťáků

Zdenka Vrbová a Alexandr Tutter

Občanské sdružení Rošťáci

Adresa: Americká 1453/36,
35002 Cheb

Telefon: 731 908 592

E-mail: sdruzeni@rostacicheb.cz

Web: <http://www.rostacicheb.cz>

Manuál k novému Občanskému zákoníku pro neziskovky

Teoretické minimum k úpravě poměrů občanských sdružení od účinnosti nového občanského zákoníku

Manuál, který Česká rada dětí a mládeže vydala pro své členy, bude jistě k užítu i pro další neziskovky. Je to jakýsi „přůvodce“ k příslušné části textu nového Občanského zákoníku (NOZ), jenž má vstoupit v platnost 1. 1. 2014; je to souhrn doporučení, která se snaží vypíchnout, co v zákoně (č. 89/2012 Sb.) nepřehlédnout, na co se zaměřit.

Doporučujeme neotálet s přípravou změn, které ze zákona vycházejí, a to zejména, má-li Vaše občanské sdružení složitější organizační strukturu. Ke změnám stanov je obvykle třeba svo-

lat správní orgány sdružení, které musí mít nějaký čas na svolání a další čas na prostudování a projednání, je třeba také nechat si časovou rezervu na konzultace s právníkem.

Změny, které z NOZ vyplývají, jsou pro občanská sdružení poměrně velkým záhalem, neboť od samého základu mění právní důvod jejich existence – nadále to nebudou občanská sdružení, ale *spolky*. V zákoníku je dáno určité zákonné minimum, které musí spolek splňovat, aby byl považován za *spolek* podle zákona a náležela mu práva s tím spojená.

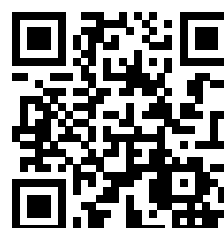
Je tedy potřeba včas provést kontrolu, zda stávající stanovy Vašeho občanského sdružení jsou v souladu s kogentními (závaznými) ustanoveními NOZ a v případě potřeby stanovy či jejich části změnit. U větších sdružení se to týká i organizačních jednotek s právní subjektivitou, které NOZ nazývá „pobočné spolky“ – ty musí (hlavní) *spolek* nechat do rejstříku zvlášť zapsat, jinak jejich právní osobnost zanikne.

V manuálu najdete mimo jiné i výčet oněch kogentních ustanovení, tj. těch, od nichž se nelze odchýlit.

Autorka textu, právnička Mgr. Alena Hájková, zná problematiku dětských sdružení velmi dobře z vlastní zkušenosti. Doporučuje přečtení celého textu manuálu, také však upozorňuje, že manuál nemůže nahradit studium paragrafovaného znění zákona.

Příprava stanov sdružení (nejen) dětí a mládeže k ustanovením NOZ mnohým přidá práce, na druhé straně umožní, aby *spolky* byly snadněji přijímány jinými subjekty při jednáních a spolupráci.

Michala K. Rocmanová

Příručku Teoretické minimum si můžete stáhnout v PDF ze serveru Adam.

Kulatý stůl k dopadům novelizace daní z příjmů na NNO

Připravovaná novelizace legislativy k daním z příjmů, návrh zákona o veřejné prospěšnosti a nový Občanský zákoník – témata, která v budoucnu značně ovlivní činnost neziskových organizací a nenechávají v klidu spát jejich zástupce.

Poté se ujal slova Ladislav Minčíč, náměstek ministra financí, který se přítomné snažil ve svém příspěvku přesvědčit, že neziskovým organizacím nehrozí žádné zhoršení finanční situace oproti současnému stavu. Jeho tezi podpořil i jeho kolega z ministerstva financí Vlastimil Bachor, který budoucí vývoj zobrazil dokonce jako pozitivní.

V další části programu se k nastávajícím legislativním změnám vyjádřili zástupci neziskovek. Jan Kamenický z Člověka v tísni – přehledně představil očekávané přínosy a negativa změn daní pro obecně prospěšné společnosti (o.p.s.) a ústavy se statutem VP a bez něj. Zdůraznil, že mnohá drobnější sdružení na status v budoucnu nedosáhnou a poukázal na nejistotu nedorešených legislativních úprav a na to, že některé související předpisy se v budoucnu mohou změnit v neprospěch neziskového (veřejně prospěšného) sektoru.

Kulatý stůl k dopadům novelizace daní z příjmů na nevládní neziskové organizace (NNO) se konal z iniciativy Miluše Horské, místopředsedkyně Senátu, v úterý 12. března 2013 v sídle Senátu PČR. V celé legislativní oblasti panuje v tuto chvíli velká nejistota, protože některé zákony jsou teprve ve fázi ná-

vrhů nebo právě probíhá připomínkové řízení, a tak, jak jsou navrženy, by mohly negativně ovlivnit fungování mnoha neziskovek. Proto se sešli k debatě 12. března 2013 zástupci organizací, které jsou v dnešní době evidovány jako občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti a další podobné právní formy, jichž se v budoucnu bude týkat získání statusu veřejné prospěšnosti.

Po přivítání moderátora Aleše Sedláčka, předsedy České rady dětí a mládeže, a úvodním slově senátorky Miluše Horské se ujal slova František Korběl, náměstek ministra spravedlnosti, který shrnul smysl úprav v občanském zákoníku a definice veřejné prospěšnosti. Sdělil, že původní předpoklad ministerstva spravedlnosti byl, že organizace, které budou mít status veřejné prospěšnosti (dále VP), budou od daní z příjmů osvobozeny, ale odkázal na to, že problematika je složitá a že některé detaily byly změněny.

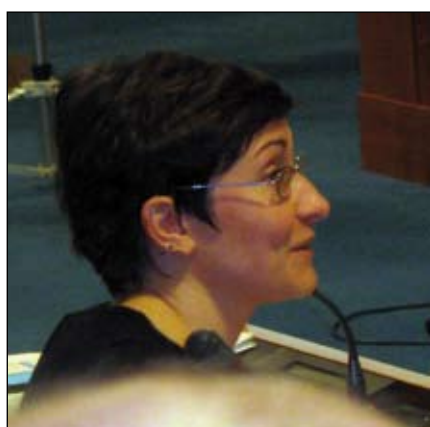

Bořek Slunéčko z Junáka shrnul dopad daní z příjmů, daně darovací a daně dědické na spolky podle toho, zda status VP mít budou nebo nikoliv, a poukázal

na to, že složitost problému legislativní úpravy nikterak nezjednodušují. Klára Šplíchalová z Fóra dárců představila problematiku nadací a nadačních fondů z pohledu změn v daňové politice.

V závěrečné diskuzi vystoupili někteří další účastníci setkání s dotazy a připomínkami. Do debaty také vstoupil další zástupce legislativy, Marek Svatoš z legislativního odboru ministerstva financí. O své postřehy se podělil Marek Šedivý z Asociace veřejně prospěšných organizací (AVPO), Karel Schwarz z Asociace NNO, Júlia Sokolovičová ze Zeleného kruhu a další.

Na úplný závěr představila Jitka Nestrsová, ředitelka fundraisingu Greenpeace ČR prezentaci na téma dárců, v níž vysvětlila předpokládané zhoršení postavení malých dobrovolnických organizací a poukázala na řadu nejistot a zmatení dárců, kde hrozí, že raději přispějí na jisté a velké projekty místo malým či místním spolkům. Prezentaci zakončila návrhem, že stát by měl rozvoj soukromého dárcovství legislativně podporovat, ne dárce odrazovat.

Michala K. Rocmanová

Problém novelizace daní z příjmů se dá rozdělit do dvou rovin

První je technická. Jde o to, jakým způsobem bude kdo účtovat dary a ostatní bezúplatná plnění. Budou v režimu osvobození? Jak se budou chovat náklady, které budou stavěny proti těmto výnosům? Kolik času navíc strávíme s tím, že je budeme muset přesně klíčovat? V jaké míře podrobnosti tuto evidenci povedeme? Nebo bude možné využít ústní nabídky ministerstva financí, že ještě zapracuje možnost volby

pro spolky – a to vlastní rozhodnutí, jaký režim si pro dané bezúplatné plnění vyberou? Pak by totiž mohlo být úplně jednoduché účtovat v systému „širokopásmového poplatníka“, s tím, že nejvýše celkový objem bezúplatných plnění, přijatých v účetním období, by mohl být odložen na rozvahový účet. Tímto způsobem by pak mohly být přebytky z darů nebo členských příspěvků odloženy do dalších období, bez toho, že by na konci roku byly zdaněny daní z příjmů. Jedná se jistě o zajímavé myšlenky. Problém spolků je ten, že potřebujeme čas, potřebujeme o věcech přemýšlet, potřebujeme modelovat naše účetnictví, musíme sladit naše názory a potřeby. Je možné, že nedokážeme tak rychle předvídat všechny problematické situace.

Druhá rovina je ideová. Nikdo z přítomných zástupců státní správy nedokázal přítomným stručně a jasně popsat cíl novelizace.

Rozumíme tomu, že je potřeba se vypořádat s novým Občanským zákoníkem. To je jasné, ale novelizace přinese zřejmě spoustu dopadů nad jeho rámec. Například snížení stávajících benefitů pro organizace bez zapsaného statusu VP je čistě politické rozhodnutí. Proč bylo učiněno? Kolik ze stávajících NNO, které byly obdarovány, toto bezúplatné plnění zneužily k něčemu jinému než k veřejně prospěšným činnostem? O kolik opravdu připravili stát na daních? Proč je neustále opakováno, že sektor NNO je potřeba „pročistit“, aniž bychom se dozvěděli, jak moc je „špinavý“? Proč chceme po těch slušných, aby zaťaly zuby a pochopili, že je potřeba více administrativy na to, aby na tom byli stejně jako nyní? Proč stát navyšuje náklady na vlastní správu v letech, kdy státní podpora NNO drama-

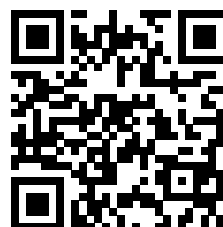
ticky klesá, firemních dárců, kvůli krizi ubývá? Proč zkoušíme v těchto letech ještě experimenty s ochotou dárců? Proč nemá MF spočítaný multiplikační efekt prostředků, které dárce prostřednictvím obdarovaných NNO vracejí do ekonomiky?

Domníváme se, že takových otázek bychom dokázali vymyslet ještě mnoho. Nejsme si jisti, že pokud na ně nebude stát schopný jasně odpovědět, bude jen těžko hledat podporu dole.

Aleš Sedláček

Na snímcích v textu zleva: 1. Ladislav Minčíč a Aleš Sedláček, 2. František Korbel, 3. Jan Kamenický a Bořek Slunéčko, 4. Júlia Sokolovičová, 5. Marek Šedivý a Marek Svatoš.

Na konferenci v Irsku

Začátkem roku 2013 odstartoval již třetí cyklus Strukturovaného dialogu (od 1. ledna 2013 do 30. června 2014), který organizují předsednické země EU Irsko, Litva a Řecko. Trio ve spolupráci s Evropskou komisí a Evropským fórem mládeže vybralo jedno důležité téma sociálního začleňování mladých lidí.

V rámci irského předsednictví EU se v Dublinu ve dnech 11.–13. března uskutečnila první ze tří konferencí mládeže, která měla za cíl upozornit na téma sociálního začleňování mladých lidí a definovat prioritní problémy, jimiž by se měla Evropská unie dále zabývat. Evropská konference mládeže je součástí procesu Strukturovaného dialogu, který sdružuje mladé lidi a politiky v celé Evropské unii, aby společně diskutovali o tématech spojených s mládeží na národní i evropské úrovni. Proces Strukturovaného dialogu je důležitým nástrojem ke zjištění názorů mladých lidí a k zajištění toho, aby jejich názory byly brány v úvahu při tvorbě politik, které se jich týkají.

Konference představila sedm oblastí, které byly vytvořeny na základě výsledků národních konzultací 27 členských států a deseti mezinárodních nevládních organizací. Prostřednictvím společných workshopů se mladí lidé, reprezentanti národních neziskových organizací i těch mezinárodních, setkali s představiteli ministerstev zaměřených na mládež a debatovali nad daným tématem. Příklady oblastí, kde se mladí lidé setkávají s vyčleněním a nedostupností, jsou například vzdělávací systém, zaměstnání, zdravotnictví

a podobně. Zajímavým tématem byla také role mládežnických organizací při začleňování mladých do společnosti. Samozřejmě nemůžeme opomenout příjemný doprovodný program plný divadelních výstupů o mladých lidech a problémech, které je v životě doprovázejí, nebo ukázky irského tance.

Irská konference měla za úkol představit a tematizovat problematiku exkluze (vyčlenění) mladých lidí ve společnosti. Litva se pokusí zaměřit na možné procesy, které pomohou zlepšit situaci a podpořit sociální inkluzi. Velmi významnou pozici bude mít řecká konference, kde by se měly prezentovat realizované či plánované projekty podporující soci-

ální začleňování. Hlavním výstupem řecké konference budou doporučení Evropské komisi a členským státům, jejichž obsahem budou kroky, které by se měly v oblasti inkluze realizovat na národní a evropské úrovni.

Pokud se zajímáte o problematiku začlenění mládeže, jste z organizace, která je v této oblasti aktivní, či máte příklad dobré praxe v této oblasti, budeme rádi, když o sobě dáte vědět České radě dětí a mládeže, a zapojíte se tak do dalších konzultací v rámci Strukturovaného dialogu.

Michaela Cvachová a Martina Laláková,
účastnice konference mládeže v Irsku

Malte: Workshops in Brno and Adamov

„Náš“ dobrovolník Malte měl o víkendu 8.–10. března 2013 nadupaný program – během tří dnů měl stihnout dvě velké akce.

V Brně probíhala tzv. Parlamentní výměna zkušeností. Na ní členové parlamentů dětí a mládeže a členové sítě OurSpace měli příležitost debatovat nejen mezi sebou, ale také se zajíma-

vými osobnostmi. Na programu byla mimo jiné návštěva kanceláře ombudsmana Pavla Varvařovského.

Ve stejném termínu se sjeli dobrovolníci EVS (European Voluntary Service) na Švýcarskě u Adamova (Ekologické volnočasové centrum – Hnutí Brontosaurus) v Moravském krasu na víkendové setkání nazvané Pizza & pasta.

To proto, že pod vedením italského dobrovolníka Francesca se nejen pracovalo a pomáhalo v EVC, ale také se účastníci mohli naučit vařit typická italská jídla.

Jak se Malte s programem popasoval a co nového se naučil, se dočtete dále – máte přitom možnost pocvičit se v angličtině :-)

-mkr-

Unfortunately, I could not join our reunion (with some of EVS volunteers in Czech Republic) from the very beginning but I still had another great time in a school in Brno. You read right. In a school.

As if this wasn't enough we also lived there and slept in a classroom. In the

end it sounds worse than it really was. I have had the opportunity to join a weekend activity by the National Youth Council which included discussions about political issues but also some dance workshops. Essentially, I attended most of the Kecejme do toho – Structured Dialogue of Youth work-

shops which is also a project of ČRDM. It was very good to meet many youngsters who are so enthusiastic about different topics and to see how much they already know, for example about political problems. Furthermore, I was the only one not being Czech so it has also been a big opportunity to use and im-

prove the language which has become quite good, yet. I tried to talk to everyone and participate actively in all workshops. This matter appeared to be very difficult since everything was in Czech. Therefore, sometimes I felt pretty lost which is the only negative aspect of the whole event.

Saturday afternoon. Heading towards the reunion. But first I had to search for the key of the main door since the doors were locked for the whole time even during the day. Strange.

At the main station I found out there's no train going to Adamov but a bus and I was lucky I arrived much earlier, otherwise I would have missed this bus. The bus journey to Adamov was interesting. Bus drivers who listen to Techno and cars overtaking police cars. I seriously love this country. In Adamov, Kela – another volunteer who also came later to the workshop – was already waiting. Together we hit the road for an one-hour walk to EVC Švýcarska. The whole time we tried to hitch-hike and after more than half of the route a nice guy gave us a lift for the last about 0.5 km. At least we did it.

It was so nice to see all the other volunteers again. Unfortunately, not everyone could make it there but we still were many people, also some other vo-

lunteers and a sweet dog called Jahoda (Strawberry) who set stones in motion to let them fall into the stream, very funny to look at.

Kela and me arrived just when all the work on the place was already done for that day. So we could enjoy our time in the little bar with all the other volunteers before Francesco who invited us to this event finally introduced us to the lovely and passionate Italian cooking. Together we created probably the best Tomato Sauce, Parmigiana, Pasta, Piz-

za. We couldn't be grateful enough to Fran for this awesome taste of love and passion.

At last, we spent the rest of the evening with some pints and Italian "Taranta" dance before we had little work to do on the courtyard the next day. Before we set out on our march back to Adamov we all together visited a nice and dark cave next to the Centre. After that nice experience we started walking towards the train station. Coming closer to Adamov we noticed that we left too late so we almost missed our train. But in the end all of us made it.

On the train to Praha I couldn't use my phone since the SIM card has been locked on the way to Brno and, of course I forgot the password and I didn't have anything to read so finally I could use the time for a little nap or just to let the events go through my mind while watching the landscape drifting past.

Malte Range,
dobrovolník EVS v ČRDM

Tento projekt byl realizován za finanční podpory Evropské unie.

Za obsah sdělení odpovídá výlučně autor. Sdělení nereprezentuje názory Evropské komise a Evropská komise neodpovídá za použití informací, jež jsou jeho obsahem.

Ústí vede dialog

Aktivity projektu „Kecejme do toho“ se opět vrátily do Ústí nad Labem, a to konkrétně do ústecké SOŠ, adresou Stará 99.

Dva velmi povedené workshopy na téma mezilidských vztahů se uskutečnily díky zájmu Mgr. Miroslavy Lexové, která vyučuje občanskou nauku na této škole. Ve svých hodinách se snaží žáky vést k dialogu a kritickému přemýšlení, a z toho důvodu ji zaujala nabídka na-

ších lektorek na uspořádání zmíněného workshopu pod taktovkou projektu Kecejme do toho.

„Paní Lexová nám nesmírně pomohla s organizací obou workshopů. Díky její pomoci jsme mohli uskutečnit workshopy s velkou účastí studentů, kteří

jsou zvyklí na debatování a nebojí se vyjádřit svůj názor,“ uvedla Michaela Cvachová, jedna z realizátorek workshopu. Ústečtí studenti diskutovali o tématech, jako je škola a autority, vztahy s romskými občany na Ústecku či přátelství a vztahy ve třídě. Jiná témata se

týkala např. trestanců a mladých delikventů; na tematiku konfliktů ve společnosti a alternativních trestů pro mladé delikventy připravila Martina Laláková, druhá z lektorek realizujících workshop, prezentaci. Během ní se studenti sezná-

mili s hlavními příčinami konfliktního punutí uvnitř společnosti a s možnostmi, jaké v rámci trestního řízení představují vůči trestům odnětí svobody alternativy známé ze zahraniční praxe. Výstupy z obou workshopů budou sou-

částí podkladů pro závěrečnou konferenci projektu Kecejme do toho 2013. Té se, jak doufáme, zúčastní sami studenti, aby vyjádřili svůj názor a zároveň reprezentovali mladé lidi ze severních Čech.

KDT

Dialog na pikniku i v dešti

„Co vlastně chceme? – Mezigenerační piknik o hodnotách a názorech na dnešní společnost“ byl název akce, která se konala v Brně 10. dubna 2013.

Piknik pořádal v odpoledních hodinách na terase Střediska volného času Lužánky Městský parlament dětí a mládeže Brno ve spolupráci s Podpůrným programem Brněnského majálesu 2013 a za podpory projektu Kecejme do toho. Podnětem pro uspořádání celé akce byla snaha přispět k lepší komunikaci mezi mladší a starší generací. Moderátory této neformální diskuse na pikniku byli ředitel SVČ Lužánky Milan Appel a sociolog a PR odborník Štěpán Neubauer.

Po celou dobu bylo možno si vzít něco dobrého z občerstvení, které členové MPDM Brno sami upekli a připravili. Nechyběl ani horký čaj a káva na zahřátí.

Pikniku se zúčastnili jak mladí, tak i starší občané a členové MPDM Brno, kteří se vzájemně poznávali a diskutovali spolu. Na začátku byli účastníci rozděleni do dvojic. Formou rozhovoru pak každý získával informace o tom druhém; zpovídaného pak na základě takto získaných údajů představil ostatním. Na úvodní, seznamovací pasáž akce navázaly poutavé diskuse o hodnotách dnešní společnosti a došlo i na vzpomínky kořeněné různými zajímavostmi ze života debatujících. Našeho „pikniku“ se účastnili i organizátoři projektu Kecejme do toho, kteří nám poskytli potřebné metodické informace.

Asi po dvou hodinách diskusí vedených

KECEJME
DO TOHO
strukturovaný dialog mládeže

venku, pod altánkem, se začalo ochlazovat, a tak jsme se odebrali do promítací místnosti. Tam jsme pak všichni společně zhlédli krátký film o České republice z pohledu cizinců, který se stal skvělou tečkou na závěr našeho mezigeneračního pikniku.

Ze strany samotných účastníků vzešel zájem na pokračování těchto aktivit. A tak, ačkoliv nám počasí příliš nepřálo, máme za to, že akce splnila svůj účel, a navíc proběhla v přátelské atmosféře plné dobré nálady. Budeme se těšit na příští setkání, třeba u pétanque!

Ivana Štrajtová a Eva Novotná

ČRDM patnáctiletá

Napsal jsem – zejména za prvních deset let její existence – tolik článků, glos, komentářů a výkřiků k činnosti naší národní rady – že nevím, mohu-li u příležitosti výročí patnáctého přičinit nějakou objevnou poznámku. Zkusím však něco jako podobenství.

Česká rada dětí a mládeže se z odvážné bárky, potácející se zkraje své existence na poněkud nevlídném moři mezi politiky, státním úřednictvem a nedůvěřivou veřejností, postupem doby přeměnila v pořádnou loď. Jsem nadmíru potěšen, že se podle potřeby umí proměnit v křižník pálicí nápady a podněty do politiků a mající schopnost poslat ke dnu leckterou pitomost. (A že se těch pitomostí v legislativním procesu, v nápadech kolem všemožných hvězd kvality pro sdružení, zoufalých podnětech přesvědčených europeistů, kteří to snad myslí dobře, ale spolkům svými podněty namnoze jen ztrpčují a komplikují život, byrokratů, kteří si obhajují vlastní existenci vymyšlením nesplnitelného, že se jich dneska rodí!) Jsem rád, že se národní rada stala obchodním plavidlem, které tu a tam, po těžkém manévrování, dokáže přivést svým spolkům rozumné, protože čestně vybojované, podmínky pro existen-

ci. Občanský zákoník, u jehož vzniku současný kormidelník ČRDM byl dnem i nocí, je toho příkladem. Z útroby obchodní lodi se čas od času vyvalí i malý měšec peněz: To tehdy, když lodivodi dokáží přesvědčit stát, že i mimořádné, třeba evropské peníze, by měly přeci jen někdy také doplout ke břehu, kde na ně čekají ti, pro koho byly určeny původně.

Lodička České rady je mi (výjimečně) i protivná. Ve chvílích, kdy k nám vozí novotvary, kulatou, pitomou a špatnou řeč pochycenou na schůzích, to, co se snad ani nedá nazvat tím pěkným slovem slang. Když *to a to diskutuje*, místo, aby česky diskutovala o tom, když *zabezpečuje*, místo aby zajišťovala, když říká, že *problém je o tom*, když místo jasné věty posílá do éteru bezobsažné fráze.

Střecha našich spolků je často i jakýmsi lodním vlečákem – to tehdy, když před sebou tlačí, či možná spíš za se-

bou táhne na stále ještě pevném laně Bambiriádu. Kolos, kolem kterého jsou každoroční dohady, který (zejména) města po republice nepřipravují s takovým nadšením, jako před sedmi, deseti lety, který je obrovským žroutem času a energie. Jsme ale díky němu vidět, potěší tisíce návštěvníků. Možná stále platí to, že některé radnice si naše spolky spojují právě s Bambiriádou a přihlednou k tomu při každoroční bitvě o peníze.

Rád bych našel situaci, ve které bych naši národní radu přirovnal ke šlapadlu, kanoi, ponorce či starobylému voru. To už ale nechám fantazii laskavého čtenáře.

Rada je potřebná a užitečná, laťka je vysoko. Takže – plnou plavbou vpřed do dalších patnácti let a hlavně – stejně dobrého lodivoda, jako je ten současný.

Tomáš Novotný

Foto nahoře archiv členských sdružení ČRDM,
dole zakládací listina ČRDM a zástupci zakládajících sdružení ČRDM, 7. 7. 1998

38. VS ČRDM přijalo čtyři nové členy

Na rovnou stovku se zakulatil aktuální počet členských sdružení České rady dětí a mládeže po 38. Valném shromáždění ČRDM.

Delegáti totiž odhlasovali přijetí čtyř nových členů – jsou jimi Aliquantulum o.s., Český svaz ochránců přírody (ČSOP), Instruktoři Brno a Mladí ochránci přírody (MOP). Účastníci VS zároveň vzali na vědomí fakt, že Svaz mladých ochránců přírody (SMOP) jakožto někdejší člen ČRDM formálně ukončil své členství v České radě, když ho fakticky nahradila dvě shora zmíněná „ochránářská“ sdružení.

38. Valné shromáždění se konalo 11. dubna 2013 v suterénních prostorách objektu na pražském Újezdě, zapůjčených zdarma radnicí první městské části. Jednání trvalo přes dvě hodiny, mělo spád a korektní průběh. Živější debata se rozproudila hlavně kolem otázky, zda přijmout za člena České rady sdružení Instruktoři Brno (IB). Ti již předtím rozšířili řadu členských sdružení Jihomoravské krajské rady dětí

a mládeže; k přijetí do národní „střešní“ organizace je Představenstvo ČRDM nicméně doporučilo.

Krajské rady sdružené v ČRDM s tím nesouhlasily. Jejich zástupkyně Michaela Přílepková namítala, že navržený přístup je nekonzistentní a nebere ohled na kritéria uplatňovaná dříve v jiných případech. Jej názor podpořil delegát YMCA; také on viděl v postupu doporučeném Představenstvem ČRDM precedens. Předseda ČRDM Aleš Sedláček, místopředseda Ondřej Šejtka a další zastánci přijetí zdůrazňovali kvalitu aktivit IB, z nichž profitují i další sdružení (vzdělávání vedoucích), nadregionální charakter činnosti IB a deklarovaný zájem tohoto potencionálního nováčka uplatnit své zkušenosti v rámci širšího než regionálního celku. Poukázali též na příklady obdobně profilovaných spolků (Prázdninová škola Lipnice, Velký

vůz), které v ČRDM jsou. Obecně vzato, doporučení Představenstva ČRDM nezavazuje delegáty VS a ti posuzují uchazeče o přijetí do České rady každého zvlášť. V daném případě hlasování dopadlo poměrem 50:5 (tři se zdrželi) ve prospěch přijetí Instruktorů Brno do ČRDM.

Druhému z nováčků, Aliquantulu o.s. pomohla mezi členská sdružení České rady skutečnost, že v Královéhradeckém kraji, kde spolek působí, krajská rada neexistuje. Roli regionální „střešy“ tak převzala rada národní. Aliquantulum pořádá dětské stanové tábory a vyvíjí celoroční činnost pro děti a mládež. Snaží se přitom rozvíjet nejen jejich stránku fyzickou a duševní, ale i duchovní a morální, založenou na křesťanských hodnotách.

„Ochranáři“ pod hlavičkami MOP a ČSOP byli do ČRDM přijati poté, co si vzájemně vyjasnili strukturu svých členských základů a zbavili ji nežádoucích duplicit. Kvůli nim totiž předchodí dvě valná shromáždění o jejich členství nemohla rozhodovat.

Další body programu VS znamenaly referování o aktivitách České rady.

Zahraniční sekretář ČRDM Marek Krajčí seznámil přítomné s nabídkou Evropského fóra mládeže na bezplatné získání software od firmy Microsoft, člen Představenstva ČRDM Miroslav Jungwirth poreferoval o projektu slevových karet „Evropské karty mládeže EYCA“ a ekonom ČRDM Oldřich Bystroň informoval o proběhlém auditu účetnictví ČRDM: dopadl bez výhrad.

František Šereda (Junák) stručně zhodnotil ukončený projekt Finanční gramot-

nost, člen představenstva Jan Husák popsal rozšiřování aktivit v zahraniční oblasti a stručně představil nový evropský projekt Liga mladých voličů a Ondřej Šejtka představil novinky v projektu 72 hodin – Ruku na to!

Aleš Sedláček informoval o chystané Bambiriádě, která letos proběhne v termínu od 23. do 26. května, i o aktuálním vývoji situace kolem nového občanského zákoníku (ČRDM k jeho

předpokládanému dopadu na praxi NNO vydala pro neziskové organizace manuál). Na 38. Valném shromáždění vystoupili také dva hosté.

Renata Bořkovcová z asociace ekologických organizací Zelený kruh prezentovala projekt Věda v akci, cílený na rozvoj spolupráce (nejen ekologických) neziskovek s akademickou obcí.

Podrobnosti lze vyhledat na portále www.vedavakci.cz.

Miroslav Bocan z Národního institutu dětí a mládeže (NIDM) informoval o projektu K2 a nástroji Olina, sloužícím pro vyhodnocování řízení organizace.

Jiří Majer

Foto na str. 20 shora: Ondřej Šejtka, místopředseda ČRDM a Aleš Sedláček, předseda ČRDM; Veronika Dernerová, Aliquantulum o.s.; Jaroslav Sibr, ČSOP; Miroslav Bocan, NIDM

Evropská karta mládeže EYCA v krajích

Karty EYCA mají nového krajského distributora: je jím Jihomoravská rada dětí a mládeže, sídlící v Brně. Distributorskou síť EYCA v ČR tak nyní tvoří dvě zastřešující organizace pro dětská sdružení (ČRDM a JRDM), některá informační centra mládeže a dále komerční subjekty (Student Agency a Čedok) s pobočkami ve všech 14 krajích. Stále oblíbenější je však objednávání karet „online“.

A co s kartou EYCA aktuálně podniknout? Tady je několik tipů z jednotlivých krajských měst (města jsou seřazena podle počtu obyvatel):

Praha – K přípravě různých akcí a táborů se může hodit Ladana – půjčovna historických a maškarních kostýmů, masek či divadelních potřeb. Samozřejmě jsou slevy (většinou 50%) na vstupy do muzeí, pamětihodností a na nejruznější výstavy.

Brno – Hvězdárna a planetárium M. Koperníka nabízí snížené vstupné na astronomické pořady. Firma Prosports zase prodává outdoorové vybavení (oblečení, spacáky, vařiče apod.), což jistě potěší ty, kteří se se svými oddíly vydávají do přírody.

Ostrava – Důl Michal je adeptem na zapsání do rejstříku UNESCO, jedná se o bývalý kamenouhelný důl, kde je vše ponecháno tak, jako by stále fungoval. Lagoon Foto vám s 10% slevou vyvolá či vyrobí fotografie, zajistí velkoplošný tisk a potisk nejruznějšího materiálu (trička, hrnečky atp.).

Plzeň – Klášter Plasy je první panovnický cisterciácký klášter v Čechách (založil ho roku 1144 kníže Vladislav II.) a národní kulturní památka, která jistě stojí za návštěvu.

Liberec – Oblastní galerie Liberec momentálně slaví 60. výročí právního osamostatnění a na duben a květen 2013

chystá rozmanité akce k této příležitosti.

Olomouc – Arcidiecézní muzeum prezentuje tisíciletý umělecký a duchovní vývoj v olomoucké diecézi. V letní sezóně navíc včetně románského Zdíkovského paláce.

Ústí nad Labem – Orange & Green poskytuje slevu až 20% na počítače, počítačové příslušenství a služby (například webhosting).

Hradec Králové – Galerie moderního umění poskytuje slevy na stálé expozice i na výstavy (50%) a pořádá také speciální programy pro děti.

České Budějovice – Cyklo extra sport vybízí k cyklistice. Kola a další sportovní zařízení se tu dají výhodně koupit (10%) nebo opravit (30%).

Pardubice – DDM Delta poskytuje zlevněné ubytování, pronájem místností na kulturní a jiné akce a také vstup na hvězdárnu.

Zlín – Krajská galerie výtvarného umění pořádá zážitkové programy pro děti, kde si mohou vyzkoušet různé výtvarné techniky a rozvíjet svoji tvořivost.

Karlovy Vary – Hvězdárna pořádá různé programy a pozorování pro děti a mládež – už nyní se můžete hlásit mimo jiné na „Aktuality z naší sluneční soustavy“.

Jihlava – V Zoologické zahradě se děti seznámí asi se dvěma stovkami druhů zvířat, včetně řady živočichů ohrožených vyhynutím.

Kateřina Bizubová

Speciální nabídka pro členy České rady dětí a mládeže od Vodafone

Balíček ČRDM

20 minut | 50 SMS | Internet v mobilu 300 MB
Volání a SMS vrámci skupiny ČRDM zdarma

Měsíční poplatek	331,74 Kč
Standardní cena	688,70 Kč
Po vyčerpání minut	5,55 Kč
Po vyčerpání SMS	1,21 Kč

Všechny uvedené ceny jsou včetně 21% DPH.

Jak si Balíček ČRDM objednat?

- Na stránce www.vodafone.cz/crdm zadejte kód, který si vyžádáte u svého administrátora.
Nebo zavolejte na zelenou linku **800 777 791** (pracovní dny 9-18 hodin), kde s vámi konzultant společnosti Vodafone provede telefonickou objednávku.
- V případě on-line objednání vám Vodafone do 4 pracovních dnů od odeslání objednávky zavolá, aby ji ověřil.

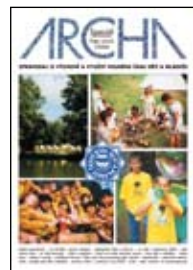
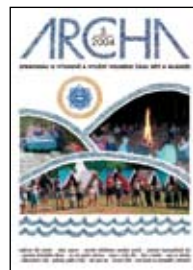
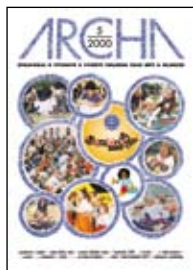
Telefonování ani SMS v rámci sítě ČRDM neodčerpávají volné minuty ani SMS v rámci balíčku.

Tato nabídka není standardně poskytována, proto není možné řešit požadavky týkající se této nabídky ve značkových prodejnách Vodafone.

Archa by si letos mohla dojít pro občanku

Je to k nevíře, ale Archa se před patnácti lety narodila. Ano, letos vydáváme již patnáctý ročník časopisu, který právě čtete.

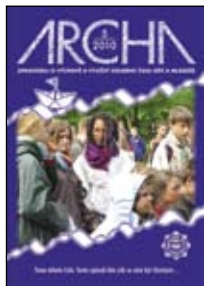
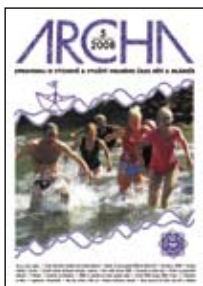

Jestliže letos oslaví 15 let vzniku celá Česká rada dětí a mládeže, je na místě zmínit se také o Arše, která provází a mapuje veškeré dění Rady téměř od samého začátku.

V prvopočátcích

se mělo jednat jen o jakýsi zpravodaj pro vnitřní potřebu osmi sdružení, která v roce 1998 ČRDM založila. Nakonec se ale představenstvo rozhodlo pro formu časopisu, s podtitulem Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže.

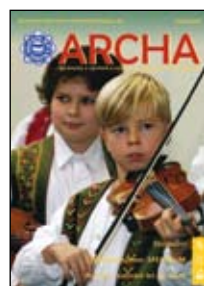
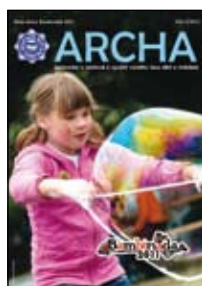
První číslo vyšlo v únoru 1999. V prvních ročnících Archa vycházela každý měsíc ve školním roce, tedy 10x ročně v rozsahu 16 stran.

O pár let později se přidaly přílohy. V letech 2002–2003 to byla téměř pravidelná příloha aktualit a nabídek, týkajících se sdružení dětí a mládeže, s názvem Ze strážního koše. Další přílohy byly věnovány některým projektům – představily například program 5P, záchranné akce sdružení při povodních 2002, zoufalý stav nemovitostí ve Fondu dětí a mládeže (pod názvem S dřevomorkou na startu), výsledky soutěže Má vlast v srdci Evropy – poznej ji a chraň nebo výběry fotografií z Bambiriády.

Mezi běžnými čísly je také jedna rarita – anglické číslo, které vyšlo k českému předsednictví v Radě Evropské unie. Postupně se snižoval počet čísel, ale vzrostl počet stránek na 24. Barevná obálka už nestačila, a tak se přidala na

vnitřní straně obálky barevná fotogalerie. Barevný tisk stojí pochopitelně víc, a tak pokusy o celý barevný obsah začínaly zvolna v letech 2008–2009. Veselejší časopis měl u čtenářů úspěch, a tak další ročník už byl barevný celý.

Mezi tvůrce Archy

patří bezesporu první ředitel kanceláře ČRDM Martin Bělohávek, jako další redaktori se vystřídali postupně Michala Kateřina Rocmanová, Jakub Kořínek, Hanka Konopiská a Jiří Zajíc a nejdéle sloužící – od roku 2004 dosud – Jiří Majer. V prvních letech Arše pomáhali také civilkáři – Pavel Růžička a Jakub Kořínek. Grafickou podobu Archy tvořila od prvopočátku Michala K. Rocmanová, s různými drobnějšími obměnami obálky či vnitřní úpravy až do roku 2011. Současný kabátek je od Davida Urbana. Sazbu časopisu měl na starosti nejprve Pavel Komárek a grafické studio Lotos, o.p.s., později Michala K. Rocmanová, Vojta Sobek a znovu Michala K. Rocmanová.

Zacílení Archy

bylo vždy trochu problém. V době, kdy si většina sdružení o internetových stránkách mohla nechat leda tak zdát, ale přitom bylo potřeba členská sdružení ČRDM především pravidelně informovat, byly hlavním cílem zprávy o jejich proběhlých i chystaných akcích, o dotacích MŠMT a podobně. Postupně se ale Archa změnila na jakousi výkladní skříň všeho, co spolky dětí a mládeže dokážou. Ostatně i příjemci Archy se

poměrově mění – jestliže na začátku byla větší část nákladu určena sdružením, nyní je téměř polovina nákladu doručována různým osobnostem české kultury, školství či politiky.

Své hlavní téma

má každé jednotlivé číslo Archy. Pravidelně je každý rok jedno číslo věnováno Bambiriádě, přehlídce činnosti členských sdružení ČRDM. Další číslo je věnováno obvykle táborům a prázdninám. Další témata se týkají sportu, financí, integrace, dobrovolnictví, participace, vzdělávání vedoucích...

Kromě klasických rubrik, jako úvodník či rozhovor, je v téměř každém čísle představeno některé z členských sdružení ČRDM, kterých je kolem stovky. V posledních letech se čtenáři Archy mohou pravidelně dočíst také o mnoha projektech, které Česká rada dětí a mládeže uskutečňuje nebo se na nich podílí. K nim náleží kupříkladu Cena Přístav, Stromy Anežky České či 72 hodin – Ruku na to! Své pravidelné stránky tam má projekt participace Kecejme do toho – strukturovaný dialog mládeže nebo Karty EYCA.

Co se ale za celá léta nezměnilo – Archa je stále zdarma.

Navíc ve formátu PDF je možno si stáhnout kterékoliv číslo Archy z webových stránek ČRDM (www.crdm.cz/archa), a v posledních letech, konkrétně od roku 2011, je možno si objednat i elektronický odběr Archy.

Jaké místo ve Vašem životě zaujímal či zaujímá sport?

Lenka Vagnerová

choreografka, tanečnice

Jelikož je tanec mou profesí, na sport mi mnoho času nezbývá.

Jízda na kole, běh a plavání ale patří k mým velmi častým aktivitám.

Sport často nadšeně sleduji a je pro mne velmi inspirativní. Atletika, plavání, tenis nebo gymnastika mají můj velký obdiv. Taktéž má můj respekt každý profesionální sportovec, jelikož tato profese s sebou nese nejen velkou fyzickou, ale i psychickou zátěž – a samozřejmě každodenní svědomitý přístup a systematickou práci.

Bibiana Poláková

baletka

Ráda bych se představila: jmenuji se Bibiana Poláková a pocházím z Ostravy. Od mala jsem měla ke sportu vztah, vždy mě zajímaly skoro všechny sporty. Jednoho dne – bylo mi tehdy asi šest let – jsem se probudila a uvědomila si, že se mi předtím zdál krásný sen: o tom, že jsem bruslila na ledě... A od té doby jsem chtěla být krasobruslačkou. Mí rodiče mi tento můj velký sen usku-

tečnili, a tak jsem k Vánocům dostala první brusle. Od toho dne mě bruslení „chytlo“ a „jela jsem“ až do konce. Byl to můj oblíbený sport.

U krasobruslení byly hodiny povinného baletu a taneční gymnastiky. Krasobruslení bylo pro mne hodně náročné – a když jsem jednoho dne přišla do baletního kroužku, zjistila jsem, že je to tak jednoduché: propnout nárt nohy a... Před zrcadlem jsem si zkoušela baletní pózy.

Tak se můj sen o tanci na ledě proměnil v balet :-)

Mezi moje oblíbené sporty patří vlastně vše: lyžování, tenis, hokej, fotbal... Myslím si, že jsem sportovní typ. Je škoda, že když jsem začala studovat balet, všechny sporty byly pro baletky zakázané :-(

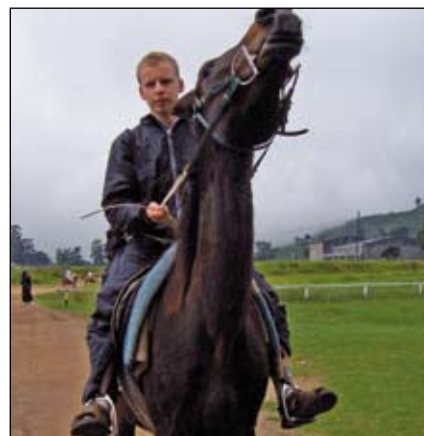
Michal Urban

ředitel Odboru pro mládež MŠMT

Sport hraje v mém životě velmi významnou roli. Baví mě jak pasivní sledování většiny sportovních disciplín, tak i aktivní zapojení. Sport mě provází během celého života. Základ mi dala gymnastika, se kterou jsem začal od šesti let v libušském Sokole. Postupně jsem ale přecházel spíše ke kolektivním sportům. Začal jsem hrát volejbal a pak lední hokej, který hraji dodnes a který mě baví ze všech sportů asi nejvíc. Během let jsem si na sportu vypěstoval „závislost“, která se projevuje tím, že mi chybí pohyb a necítím se dobře, když nemohu pravidelně sportovat.

Díky sportu jsem se také mnoho nového naučil, zažil jsem spoustu legrace a určitě měl sport také vliv na formování mé osobnosti. Jsem soutěživý, dokážu překonávat překážky, umím přimnout porážku i ocenit vítězství soupe-

ře. To vše se hodí i v běžném životě, kde bohužel nejsou tak jasná pravidla jako ve sportu, všichni nemají stejné výchozí podmínky, sudí někomu nadržuje a občas se i švindluje a fauluje...

Viktor Láznička

šachista

Rekreační sport je nedílná součást mého života. Velmi vážně jsem ho začal brát kolem 18. roku věku, sportoval jsem průměrně šestkrát týdně, a to velmi intenzivně, mezi hodinou a půl až dvěma denně. Od běhu přes kolo, plavání, fotbal či tenis až po lyžování. Občas i něco jiného. V té době jsem to dost přeháněl. Od mých 20 do 24 let jsem měl objektivně řečeno fantastickou kondici, lepší než například řada prvoligových fotbalistů.

Poslední dobou věnuji mnoho času posilovně, která vyžaduje lepší regeneraci. S tím souvisí, že si do týdne dopřávám průměrně dva volné dny. Bohužel větší orientace na posilovnu způsobila, že není mnoho času na aerobní sporty, a tudíž na údržbu vynikající fyzické kondice, i když ani nyní si nemohu stěžovat, něco za něco:).

Řekl bych, že jsem si poslední dobou vytvořil ke sportu vyvážený vztah, to znamená, že jde častěji o aktivity, ze kterých mám radost, nikoli sport z donucení. Sport pro mě znamená v poslední době především uvolnění od stresu, zbavení se napětí, prostředek k udržování se v kondici. A taky nějaké pozitivní emoce s přáteli.

Sám jsem zvědav, jak se v budoucnu vyvine můj vztah ke sportu. Pouze v jedné věci jsem si jistý, a to, že na sport – pokud zdraví nebude proti – nikdy nezačnu.

foto archiv Dancing Crackers Říčany
foto archiv Tandem Plzeň

